

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Bonaë, Eminentissimi S. R. E. Titulo S. Bernardi
Ad Thermas Cardinalis Presbyteri Opera Quotquot
hactenùs separatim edita fuerê Omnia**

Bona, Giovanni

Antverpiæ, 1677

Augustiſſimæ Coelorum Reginae Mariae Deiparae In subalpinis Italiae
prope Montem Regalem Mircaulis coruscanti D. Joannes Bona ejus
Ecclesiae indignus Abbas D. D.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10805

DE DIVINA PSALMODIA,

Ejusque

Causis, Mysteriis & Disciplinis,

*Deque variis ritibus omnium Ecclesiarum in psallendis
Divinis Officiis,*

**TRACTATUS
Historicus, Symbolicus, Asceticus.**

SIVE

PSALLENTIS ECCLESIAE HARMONIA.

Opus novum & curiosum, ac multiplici eruditione illustratum.

Augustissimae Caelorum Reginae

MARIÆ DEIPARÆ

**In subalpinis Italiae prope Montem Regalem
Miraculis coruscanti**

D. JOANNES BONA ejus Ecclesiae indignus Abbas

D. D.

ADSTO pavens, ac tremens altari tuo, Gloriosissima Virgo, & hunc
ingenioli mei fatum, qui tua potenti manu obstetricante in lucem eductus
est, pedibus tuis venerabundus advolvo. Audies hic psallentis Ecclesiae
Filii tui dilectissima Sponse mysticam harmoniam; audies ploratum
multum captiva filia Sion ab hoc miserrimo exilio, in quo incolatus ejus
prolongatur, suspirantis ad patriam; audies maesta Cantica, qua labia
fidelium eructant caelestis tuae Hierusalem amulantium gaudia: audies,
inquam,

Mmmna 2

inquam, & exaudios. Quid enim suavius potest in auribus tuis resonare, quam preces & Hymni servorum tuorum Deum jugiter collaudantium, & ad ipsum clamantium die, ac nocte? Hoc hujus meae lucubrationis argumentum est, hic scopus. Sacram siquidem, & divinam Psalmodyam, ejusque Historiam, mysteria, & asceticam institutionem nova methodo explicare conatus sum: teque cæptis aspirante, te vires subministrante, quod nequaquam me posse sperabam, tandem perfeci. Indignus forem deinceps tuo patrocinio, Clementissima Mater, ni hoc tuum beneficium ad te rediret. Suscipe igitur quâ soles benignitate hoc qualecunque munusculum, quod templi hujus tholo inter tot que circumpendent aurea, & argentea anathemata reus voti jam pridem concepti affigo: nec enim minus pretiosum, vel tibi gratum fore confido, quam si ex auro vel gemmis compactum esset. Excipe illud & fove munifico amplexu; placidissimus affulgeat illi obitus tua incomparabilis pietatis tanquam solare jubar, ut per omnes orbis Ecclesias radios emittat: ut modum laudandi Numinis omnibus indicet, atque in æternum tui nominis gloria elucescat. Posside me ut rem tuam, ô suprema cælorum Regina, & cum volueris in hac tibi dicata ade agris mortalibus tot impondere beneficia, ne me indonatum hinc patiaris abire. Innova signa, immuta mirabilia. Si hic cæcorum oculos discussâ caligine, ut Solem aspicerent, aperuisti: oculos mentis meae clarissima tua luce perfunde, ut lumen vultus Dei, quod signatum est super nos, puro semper intuitu perspiciam. Si obturatas surdorum aures reserasti; da gaudium & lætitiâ auditui meo interno, ut audiam vocem sponsi loquentis in silentio ad cor Hierusalem. Si mutarum linguarum vincula dirupisti; tribue ori meo sermonem rectum & bene sonantem, ut cum divinas concino laudes, placeant verba mea in conspectu æterni Regis. Si malè affectis pristinam valetudinem depulso morbo restitui; sana me diuturna infirmitate laborantem, ut integer animus meus sine ulla ægritudine prave affectionis in die novissimo inveniat. Id precor humillimè ante hanc mirificam imaginem tuam in genua provolutus, hac die solemni, quam nobis venerabilem reddidit Natale tuum, Anno post Verbi in utero tuo admirabilem Incarnationem. CIO ICCLXIII.

P R Æ F A T I O A D L E C T O R E M.

1. **O**Tii Monastici, benevole Lector, rationem reddere incipio, cum hanc meam de divina Psalmodya lucubrationem typis evulgo. Scio quidem hac ætate eruditissimâ scribentibus multa à multis imminere judicia, multas parari censuras: sed recordatus sum cum D. Hieronymo ^a illius versuculi,*

Pollio, & ipso facit nova carmina;

meque cum aliis plerisque tenuit, & corripuit, juxta Satyrici ^b dictum insanabile scribendi cacoëthes: Cum præsertim docuerit me vir magnus Ennodius Ticinensis ^c, non minus de otioso silentio reddendam esse rationem, quam de otioso sermone. Sed istis paginis, inquires, quid erit loci post tot sanctissimos Patres, post tot doctissimos viros, qui

* Hieron. præf. l. 3. in Oseam. ^a Virgil. Ecl. 3. ^b Juven. Sat. 7. ^c Ennod. præf. carmin. 9.